

РЕШЕНИЕ

№ 2400

гр. София, 13.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1717** по описа за **2022** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С решение № 1272 от 10. 12. 2021 г. по НАХД № 12548 / 2021 г., Софийски районен съд, НО - 129 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № 21-4332-016855 / 17. 08. 2021 г., издадено от началник група при отдел „Пътна полиция” - СДВР, с което на Д. Р. С., са наложени 2 глоби всяка в размер на 2000 лв. и двадесет и четири месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, на основание чл. 174, ал. 3, пр. 1 и чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от пълномощник на С., в която се моли решението да бъде отменено като неправилно, поради нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът, не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по съществото на спора, касационната инстанция намира, че същата е неоснователна по следните съображения:

За да постанови решението си, въззивния съд е събрал като доказателства по делото

показанията на свидетелите Д. и И. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на въззивния съд.

Установено е, че на 03. 08. 2021 г., около 05.15 часа, в [населено място] по ул. „6-ти Септември” и на кръстовището с [улица], Д. С. управлява лек автомобил „Порше П.” с ДК № FR88883, като при извършена проверка водача отказва да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство А. дрегер 7510 с номер ARNA 0140, както и проверка с техническо средство D. Т. 5000 А. 0069 за установяване употребата на наркотични вещества. Издаден е талон за медицинско изследване № 086089 за ВМА, но водача не се е явил за взимане на проба в указания срок.

На същата дата - 03. 08. 2021 г. на жалбоподателя бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, в който нарушенията били квалифицирани, като такива по чл. 174, ал. 3, пр. 1 и чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 21-4332-016855 / 17. 08. 2021 г. от началник група при отдел „Пътна полиция” – СДВР.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че са осъществени 2 състава на административни нарушения, за които е наложено предвидените в закона административни наказания.

Решението на въззивния съд е правилно.

Правилно е установено, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, видно от приложената Заповед № 8121з-515 / 14. 05. 2018 г. на министъра на вътрешните работи.

От страна на районния съд безспорно е установено съставомерността на извършените от С. нарушения.

От разпита на свидетелите Д. и И., същите потвърждават посоченото в акта относно отказа на С. да бъде тестван за употребата на алкохол и наркотици.

В същото време, изрично в НП е посочено, че жалбоподателя е отказал да бъде изпробван с техническо средство. Разпоредбата на закона предполага употребата на алкохол или наркотици, след като водача откаже да бъде изпробван с техническо средство, като видно от акта, нарушителят е бил поканен за извършването и на двете изследвания.

В конкретния случай, закона не изисква да бъде установена употребата на алкохол или наркотици (нещо което няма и как да стане след като водача отказва), а единствено и достатъчно условие е, да бъде налице отказ на съответния водач да се подложи на проверка или не изпълни предписание за медицинско изследване. Видно е, че на водача е връчен талон за медицинско изследване, но същия не се е явил за изследване.

Съдът намира за неоснователни доводите в касационната жалба, че К. търпи два пъти същото наказание, доколкото са му наложени две глоби и два пъти лишаване от право да управлява МПС за 24 месеца.

Съгласно чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието

за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв.

Съгласно Тълкувателно решение № 13 от 20.12.2021 г. на ВАС по т. д. № 1/2021 г., ОСС, I и II колегия, отказите по чл. 174, ал. 3 от Закона за движението по пътищата на водач за извършване на проверка за наличие на алкохол и/или наркотици в кръвта са две самостоятелни административни нарушения, като в този случай е приложима нормата на чл. 18 от Закона за административните нарушения и наказания.

Видно е, че в конкретния случай водачът е бил поканен да бъде изпробван както за употребата на алкохол, така и на наркотици, като същият е отказал и двата теста, поради което с поведението си е осъществил два състава на нарушение.

В случая не са налице и предпоставките за приложението на чл. 28 от ЗАНН, тъй като не може да се приеме, че извършеното нарушение е с ниска степен на обществена опасност.

Следва също така да се отбележи, че подадената касационна жалба е изцяло бланкетна и същата не сочи конкретни пороци на решението, представляващи касационни основания.

На основание чл. 218, ал. 1 от АПК (приложима на основание чл. 63в от ЗАНН), Върховният административен съд обсъжда само посочените в жалбата или протеста пороци на решението.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на въззивното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила, като законосъобразно, обосновано и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

Доколкото от страна на ответника по касация няма искане за присъждане на разноски, такива не се присъждат.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, Административен съд София - град - XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1272 от 10. 12. 2021 г. по НАХД № 12548 / 2021 г. на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 129-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.